

Αθήνα, 09 Μαρτίου 2021

ΕΡΩΤΗΣΗ

**Προς: τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων
την Υπουργό Πολιτισμού και Αθλητισμού**

Θέμα: «Καταγγελία για παράνομη απόλυση εγκύου συμβασιούχου ΙΔΟΧ από την ΕΦΑ Λέσβου»

Σύμφωνα με καταγγελία του Πανελληνίου Σωματείου Εκτάκτου Προσωπικού του Υπουργείου Πολιτισμού απολύθηκε συμβασιούχος με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου από την Εφορεία Αρχαιοτήτων Λέσβου λόγω εγκυμοσύνης.

Όπως συγκεκριμένα αναφέρεται στην καταγγελία:

“Στη συγκεκριμένη περίπτωση, πρόκειται για σαφέστατη απόλυση εγκύου, με τη μορφή της μη ανανέωσης της σύμβασης ενός μόνο ατόμου, από το σύνολο των εργαζομένων του συνεχιζόμενου έργου, μετά την ανακοίνωση της εγκυμοσύνης της και χωρίς άλλα κριτήρια που να αιτιολογούν αυτή την επιλογή.

Η Συνάδελφος συντηρήτρια έργων τέχνης και ζωγραφικής Δ. Ε. εργάζεται από τις 27-4-2020 με σχέση εργασίας ΙΔΟΧ, στην Εφορεία Αρχαιοτήτων Λέσβου, στο έργο "Ανάδειξη και βελτίωση της επισκεψιμότητας του Κάτω Κάστρου Μυτιλήνης", ενταγμένο στο Ε. Π. "Βόρειο Αιγαίο 2014-2020", με δίμηνες ή μηνιαίες(!) ανανεούμενες συμβάσεις. Όταν έμεινε έγκυος -και έχοντας, ιστορικό αποβολών-, ζήτησε να τοποθετηθεί σε πόστο που δεν εκθέτει σε κίνδυνο την ίδια και το έμβρυο, σύμφωνα με τις διατάξεις των Προεδρικών Διαταγμάτων 176/1997 και 41/2003 για την προστασία των εγκύων στην εργασία. Λίγο πριν από τη λήξη της τελευταίας μηνιαίας σύμβασής της ενημερώθηκε ότι δε θα ανανεωθεί, σε αντίθεση με το υπόλοιπο προσωπικό. Αρχικά της ειπώθηκε ότι «αν μπορούσε να συνεχίσει την εργασία της στο αρχικό πόστο της, η σύμβασή της θα ανανεωνόταν». Όταν

επισήμανε ότι αυτό είναι άδικο και παράνομο, έλαβε μια διαφορετική απάντηση, σε σχέση με την οικονομική ανεπάρκεια του έργου.

Η απόφαση της έμμεσης απόλυσής της παραβιάζει κατάφωρα την εργατική νομοθεσία και μια σειρά ρυθμίσεων για την προστασία των εγκύων εργαζόμενων γυναικών, την ισότητα στην εργασία με βάση το φύλο, την οικογενειακή κατάσταση και τις ίσες ευκαιρίες ανδρών και γυναικών την αρχή της μη διάκρισης και της ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων ορισμένου και αορίστου χρόνου.

Η απόφαση της έμμεσης απόλυσής δεν είναι μόνο παράνομη αλλά και ανήθικη, καθώς αφήνει εντελώς έκθετη τη συνάδελφο και χωρίς πόρους, αφού την αποκλείει από το μισθό και την προβλεπόμενη επιδότηση των αδειών κύησης και λοχείας, σε μια περίοδο που, εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να αναζητήσει εργασία. Επιπλέον, επιτείνοντας την οικονομική ανασφάλεια και το άγχος βιοπορισμού σε μια τόσο ευαίσθητη περίοδο, βάζει σε κίνδυνο τόσο την ψυχική υγεία της ίδιας, όσο και την υγεία του εμβρύου.

Είναι ελάχιστες έως ανύπαρκτες οι περιπτώσεις εργαζόμενων γυναικών, που δεν πιάστηκαν ή ακόμα και εξωθήθηκαν σε παραίτηση όταν έμειναν έγκυες ή όταν ζήτησαν έστω αυτό το ελάχιστο, που τους αναγνωρίζεται, μέσα στο καθεστώς τής, ούτως ή άλλως, δυσμενέστερης αντιμετώπισης του «έκτακτου» προσωπικού.

Οι συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου, ακριβώς λόγω της ελαστικής συνθήκης «ορισμένου χρόνου», στην οποία αναγκαζόμαστε να εργαστούμε, είμαστε ιδιαίτερα ευάλωτοι και εξαιρετικά εκτεθειμένοι στην αυθαιρεσία και την αλαζονεία των εκάστοτε προϊσταμένων μας, οι οποίοι στην πλειονότητά τους μας αντιμετωπίζουν ως πλήρως αναλώσιμους (όσο το χαρτί φωτοτυπίας που παραγγέλνουν!).

Συχνά, καλλιεργείται ένα κλίμα άμεσης ή έμμεσης τρομοκρατίας και εκφοβισμού που βασίζεται στην άρρητη (ή και ρητή) απειλή τής μη ανανέωσης της σύμβασης, ακόμα και του αποκλεισμού από επόμενες προκηρύξεις («θα μπεις σε μαύρη λίστα και δε θα σε παίρνουν πουθενά, μετά»), προσπαθώντας να αποθαρρύνουν τους συμβασιούχους εργαζόμενους από το να διεκδικούμε τα νόμιμα και κατοχυρωμένα εργασιακά δικαιώματά μας. Σε κάθε περίπτωση, καταγγέλλουμε οτιδήποτε παρακάμπτει την προστασία των εργαζομένων απέναντι στην εργοδοτική αυθαιρεσία!

Ειδικά, ως γυναίκες συμβασιούχοι ορισμένου χρόνου, παρακολουθούμε την υποτίμηση της εργασίας μας να συμβαίνει όχι μόνο μπροστά στα μάτια μας, αλλά και πάνω στα σώματά μας, όταν η ελαστικοποίηση της εργασίας μας φτάνει σε σημείο να μας υποχρεώνει να απορροφούμε μόνες μας το κόστος της αναπαραγωγής. Το ότι τη βλέπουμε και τη βιώνουμε, δε σημαίνει ότι τη δεχόμαστε. Δεν ανεχόμαστε να γινόμαστε τόσο αναλώσιμες, ώστε να πετιόμαστε στο δρόμο όταν μένουμε έγκυες και όταν γεννάμε! Δε θα σταματήσουμε να προβάλλουμε το ζήτημα αυτής της κακομεταχείρισης, όπου κι αν χρειαστεί να φτάσουμε, μέχρι να δικαιωθούμε.”

Κατόπιν των παραπάνω και με δεδομένη τη σοβαρότητα της καταγγελίας,

Ερωτώνται οι κ.κ Υπουργοί:

1. Είναι ενήμεροι για την καταγγελία;
2. Τι απαντούν στα επιμέρους ζητήματα που φέρνει στο φως η ανακοίνωση της Ομάδας για θέματα γυναικών και μητρότητας ΠΣΕΠ – ΥΠΠΟ αναφορικά με περιστατικά εκφοβισμού κι όχι μόνο;
3. Για ποιο λόγο δεν ανανεώθηκε η σύμβαση της συγκεκριμένης εργαζόμενης;
4. Ποιες πρωτοβουλίες θα ληφθούν για την άμεση επανόρθωση της κατάστασης και την επίλυση του προβλήματος;
5. Ποιες κινήσεις θα γίνουν ώστε να μην ξαναγίνουν τέτοιες απολύσεις που θίγουν όχι μόνο εργασιακά αλλά και ατομικά δικαιώματα των γυναικών;
6. Ποιες πρωτοβουλίες διερεύνησης των όσων αναφέρονται στην καταγγελία θα ληφθούν;

Η ερωτώσα βουλευτής

Φωτεινή Μπακαδήμα